

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 30 kwietnia 2014 r.

LEX.P.4131.16.2014.PM

***Rada Miejska w Bieżuniu
ul. Warszawska 2
09-320 Bieżuń***

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust.2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013, poz. 594, poz. 645 i poz. 1318)

stwierdzam nieważność

Uchwały XXXI/238/2014 Rady Miejskiej w Bieżuniu z dnia 31 marca 2014 w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Bieżuń w 2014 roku

Uzasadnienie

Rada Miejska w Bieżuniu dniu 31 marca 2014 r. podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Bieżuń w 2014 roku, wskazując jako podstawę prawną:

- art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 poz. 594 ze zm.),
- art. 11 a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856).

Uchwała została doręczona Wojewodzie Mazowieckiemu w dniu 4 kwietnia 2014 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Rada Miejska nie wskazała konkretnego gospodarstwa rolnego, tzn. nie wypełniła obowiązku wynikającego z art. 11 a ust. 2 pkt. 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856), który mówi że „program obejmuje wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich”. Taki zapis ustawy nie budzi wątpliwości, że Rada Gminy ma obowiązek wskazać konkretne, jednoznacznie oznaczone gospodarstwo rolne, już na etapie uchwalania programu. Ponadto Naczelny Sąd Administracyjny w Wyroku z dnia 13

marca 2013 r. II OSK 37/13 stwierdził: „(...) wykładnia celowościowa przepisu art. 11 a, który należy interpretować w powiązaniu z art. 11, prowadzi do wniosku, że dla skutecznej realizacji zadań własnych gminy polegających na zapewnieniu opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz ich wyłapywaniu właściwym jest określenie w sposób konkretny sposobu realizacji tych zadań, w związku z czym uchwała podejmowana na podstawie art. 11 a ustawy winna zawierać wskazanie konkretnego schroniska, jak również podmiotu zobowiązanego do zapewnienia całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadku wystąpienia zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Ustawa przewiduje bowiem krótki - roczny - termin obowiązywania programu, co przemawia za skonkretyzowaniem jego treści, dostosowanej do warunków i okoliczności występujących i przewidywanych w danym roku, a nie nadawaniu mu wyłącznie charakteru ogólnych ram, które dopiero wymagałyby dalszej konkretyzacji, co wiązałoby się nadto ze skróceniem realnego czasu podejmowania działań w zakresie opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt zgodnie z planem uchwalonym w danym roku. Za taką oceną przemawiają także sformułowania, którymi posługuje się przepis art. 11a ustawy. Określenia "zapewnienie (...) miejsca", "wskazanie", "zapewnienie (...) opieki" niewątpliwie wskazują na konieczność skonkretyzowania miejsc i podmiotów, które takiej opieki i schronienia udzielają.” Rada Gminy nie wskazała również jednoznacznie i konkretnie lekarza weterynarii, o którym mowa w przytoczonym fragmencie wyroku. Prawidłowo zostało wskazane tylko Schronisko.

Ponadto w § 2 ust. 3 pkt 4 załącznika nr 1 do uchwały znajduje się zapis: „*Realizatorami Programu są: gospodarstwa rolne wyznaczone przez koordynatora programu*” – rada gminy nie może zobowiązać koordynatora programu do wyznaczenia gospodarstwa rolnego. Zgodnie z zapisem art. 11 a ustawy i wykładnią NSA zaprezentowaną w przytoczonym wyżej orzeczeniu gospodarstwo takie winno być wyznaczone już na etapie uchwalania programu, przez radę gminy.

Zdaniem organu nadzoru rada miejska nie wyczerpała w kwestionowanej uchwale zakresu przedmiotowego przekazanego do uregulowania przez gminę w art. 11 a ustawy o ochronie zwierząt, co skutkuje ułomnością uchwały, którą należy ocenić jako istotne naruszenie prawa, skoro uchwała nie obejmuje tych wszystkich zagadnień, które ustawodawca uznał za istotne do zawarcia w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt.

Ponadto w **rozdziale 6 § 7** rada miejska określiła kwotę przeznaczoną na realizację programu, postępując zgodnie z art. 11a ust 5 u.o.z., jednakże w **§ 13** rada gminy zbyt ogólnikowo określiła sposób wydatkowania tych pieniędzy. Zdaniem organu nadzoru brak jasnych postanowień w tym zakresie może wiązać się z trudnościami w realizacji programu

W uwzględnieniu powyższego organ nadzoru uznał stwierdzenie nieważności powyższej uchwały za w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego.

Informuję, iż rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Jacek Kozłowski